

met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste f 10.000.— terwijl de goederen, waarmede of ten aanzien waarvan de overtreding plaats had, kunnen worden verbeurd verklaard.

2. Met dezelfde straffen wordt gestraft hij, die eenig goed verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert of ten verkoop of ter aflevering in voorraad heeft, waarvan hij weet, dat het is ingevoerd in strijd met een verbod, uitgevaardigd bij of krachtens het bepaalde in de artikelen 2, 3 en 4.

3. De feiten, strafbaar gesteld bij deze wet, worden als misdrijven beschouwd.

#### Artikel 6.

Met het opsporen van feiten, strafbaar gesteld bij deze wet, zijn, behalve de bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast alle ambtenaren der Rijks- en gemeentepolitie, zoomede de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen.

#### Artikel 7.

Op feiten, vallende in eene strafbepaling dezer wet, zijn niet van toepassing de strafbepalingen, voorkomende in de wetten betreffende de invoerrechten en accijnzen.

#### Artikel 8.

Met betrekking tot de in en krachtens deze wet gegeven voorschriften zijn de artikelen 5, 6 en 7 der „Crisisinvoerwet” 1931 (*Staatsblad* No. 535) gewijzigd bij de wet van 17 November 1933 (*Staatsblad* No. 596), van overeenkomstige toepassing.

#### Artikel 9.

Deze wet treedt in werking met ingang van den dag, volgende op dien der afkondiging.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

*De Minister van Handel, Nijverheid  
en Scheepvaart,*

496. 3.

#### MEMORIE VAN TOELICHTING.

De beperking van den invoer van rijst werd bij Koninklijk besluit van 25 Maart 1937 n°. 6 (*Nederlandsche Staatscourant* van 30 Maart 1937, n°. 59) met ingang van 1 April 1937 voor het tijdvak van een jaar verlengd.

Ingevolge artikel 3 der „Crisisinvoerwet” 1931 (*Staatsblad* n°. 535), gewijzigd bij de wet van 17 November 1933 (*Staatsblad* n°. 596), is dus thans indiening van een wetsvoorstel ten aanzien van het in bovengenoemd besluit bepaalde noodzakelijk.

Hoewel de gang van zaken in het rijstpellerijbedrijf in den laatsten tijd wel eenigszins is verbeterd, is de ondergeteekende van meening, dat de steun, welke wordt ondervonden door de contingentteering van den invoer, voorloopig nog niet kan worden gemist.

Zulks geldt te meer, aangezien er redenen zijn om aan te nemen, dat bij opheffing der maatregelen terstond weder een overmatige invoer zou plaats vinden. Ongewijzigde verlenging der contingentteering voor den tijd van één jaar acht hij gewenscht.

De commissie, bedoeld in artikel 2 der Crisisinvoerwet, bracht den ondergeteekende ter zake van deze contingentteering advies uit.

De samenstelling van het wetsontwerp vond op de gebruikelijke wijze plaats, zoodat de ondergeteekende meent, zich van verdere toelichting te mogen onthouden.

*De Minister van Handel, Nijverheid  
en Scheepvaart,*

H. GELISSEN.